

ΑΠΟΦΑΣΗ /2015

(Αριθμός καταθέσεως αιτήσεως 15471/2014)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ευστρατία Πατσάκογλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίστηκε με κλήρωση, σύμφωνα με το νόμο, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 6 Μαρτίου 2015, για να δικάσει την αίτηση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΓΕΑ –GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΓΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ –GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ» που εδρεύει στη Φιλοθέη Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της [redacted], (ΑΜ Δε [redacted]).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Ετερόρρυθμης Εταιρίας με την επωνυμία [redacted], που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) [redacted], κατοίκου Θεσσαλονίκης και 3) [redacted], κατοίκου Θεσσαλονίκης, εκ των οποίων η πρώτη παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου της [redacted], (ΑΜ ΔΣ [redacted]), ενώ οι λοιποί δεν παραστάθηκαν.

Η αιτούσα, με τη με αριθμό καταθέσεως [redacted]/2014 αίτησή της, η οποία ορίστηκε να δικαστεί κατά τη δικάσιμο της [redacted], κατόπιν αναβολής κατά τη δικάσιμο της [redacted] και κατόπιν νέας αναβολής κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας ζήτησε τα αναφερόμενα σ' αυτήν.

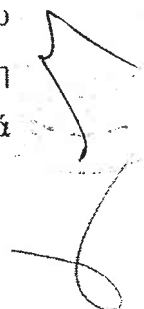
ΚΑΤΑ τη συζήτηση της αιτήσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι της

αιτούσας και της πρώτης των καθ' ων η αίτηση ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά την εκφώνηση της υποθέσεως από τη σειρά του οικείου εκθέματος η αιτούσα, με δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της που καταχωρίστηκε, ελλείπει πρακτικών, στο δικόγραφο της αιτήσεως, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της αιτήσεως ως προς τον τρίτο των καθ' ων. Επομένως ως προς το διάδικο αυτό η αίτηση θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε (άρθρα 294, 295, 297, 591 παρ 1 ΚΠολΔ).

Από τη με αριθμό 4036Z/31-7-2014 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Δημητρίου Μιλάνου, που προσκομίζει η αιτούσα, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 12-8-2014, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα προς το δεύτερο των καθ' ων η αίτηση. Κατά την ανωτέρω δικάσιμο ο ως άνω διάδικος εμφανίστηκε και παραστάθηκε και η συζήτηση της υποθέσεως αναβλήθηκε παρουσία του για τη δικάσιμο της 25-11-2014, κατά την οποία δεν παραστάθηκε και ακολούθως αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας αποφάσεως, για την οποία ο ως άνω διάδικος κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, αφού αντίγραφο των με αριθμό 115471/25-11-2014 πρακτικών του Δικαστηρίου αυτού, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση επιδόθηκε σε αυτόν με επιμέλεια της αιτούσας (βλ τη με αριθμό 5985Z/5-1-2015 έκθεση επιδόσεως του ίδιου δικαστικού επιμελητή). Εφόσον αυτός δεν εμφανίστηκε στη δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου εκθέματος, πρέπει να δικαστεί ερήμην, θα προχωρήσει όμως η συζήτηση σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (Τζίφρας, Ασφαλιστικά Μέτρα, εκδ. 1980, σελ. 43).

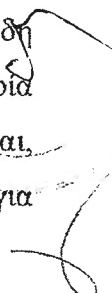
Ο Ν. 2121/1993 στα άρθρα 46 επ., προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές και εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις της ερμηνείας ή της εκτελέσεώς τους ή της αναπαραγωγής των παραγόμενων από αυτούς φορέων αντίστοιχα, μεταξύ των οποίων είναι η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η παρουσίασή της στο κοινό. Ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι, κατά την ενδεικτική απαρίθμηση του άρθρου 46 παρ. 1 του ανωτέρω νόμου, τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιοδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές κ.λ.π., ενώ παραγωγοί υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας είναι, κατά το άρθρο 47 παρ. 2 του ίδιου νόμου, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα με πρωτοβουλία και ευθύνη των οποίων πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων ή εικόνων ή εικόνων με ήχο. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Με το άρθρο 49 του προαναφερόμενου νόμου καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, καθώς και των παραγωγών των υλικών φορέων που περιέχουν την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτελέσεως, όταν οι υλικοί αυτοί φορείς ήχου ή εικόνας, ή ήχου και εικόνας χρησιμοποιούνται με οποιοδήποτε τρόπο για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό. Η αμοιβή αυτή είναι ενιαία, με την έννοια ότι πληρώνεται μια φορά από τον χρήστη και κατανέμεται μεταξύ των δικαιούχων (άρθρο 49 παρ. 3 Ν. 2121/1993). Το ενιαίο της εύλογης αμοιβής σημαίνει περαιτέρω ότι προσδιορίζεται με την ίδια δικαστική απόφαση το συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων. Η είσπραξη και διαχείριση της εύλογης αμοιβής, το δικαίωμα επί της οποίας είναι ανεκχώρητο (βλ ΕφΑθ 915/2010 ΔΕΕ 2011 σελ 306, ΕφΘεσ 259/2010 Αρμ 2011 σελ 414 με παρατηρήσεις Σ. Κουμάνη) ανατίθεται υποχρεωτικά, σύμφωνα με το άρθρο 54 του ίδιου

νόμου, στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι οφείλουν να διαπραγματεύονται και να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αμοιβές από τους χρήστες, διότι η είσπραξη των αμοιβών από τον κάθε δικαιούχο ατομικά είναι πρακτικά ανέφικτη. Για την είσπραξη της εύλογης αμοιβής, κάθε κατηγορία δικαιούχων μπορεί να εκπροσωπείται από χωριστό οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Οι οργανισμοί αυτοί, για την επίτευξη του σκοπού τους καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες, ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός της αιτούμενης αμοιβής γίνεται κατ' αρχάς σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμό των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχεται από την εκμετάλλευσή του. Εάν η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατον να προσδιοριστεί, αυτή μπορεί να υπολογιστεί σε ορισμένο κατ' αποκοπή ποσό (βλ ΕφΑθ 915/2010 ό.π.). Εξάλλου, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που, κατά το νόμο, ασκεί υποχρεωτικά στο όνομά του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών - εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο την προσωρινή εκδίκαση μέχρι και το μισό της, αναλογούσας στα μέλη του, δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, αμοιβής. Η επιδίκαση αυτή δεν αντίκειται στη διάταξη του άρθρου 728 παρ. 1 ΚΠολΔ, με την οποία ορίζονται περιοριστικά οι περιπτώσεις κατά τις οποίες επιτρέπεται στο δικαστήριο να επιδικάσει προσωρινά ως ασφαλιστικό μέτρο κάποια απαίτηση, διότι μεταξύ των προβλεπομένων από την παραπάνω διάταξη περιπτώσεων συγκαταλέγεται και εκείνη κατά την οποία η προσωρινή επιδίκαση είναι δυνατή και σε κάθε περίπτωση που ορίζεται από τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου. Τέτοια περίπτωση είναι και εκείνη του άρθρου 49 παρ. 2 του Ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και

των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής αυτής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Είναι δε προφανές ότι με την πιο πάνω ουσιαστική διάταξη προβλέπεται περίπτωση προσωρινής επιδικάσεως της εύλογης αμοιβής. Το συμπέρασμα αυτό συνάγεται σαφώς από το γεγονός ότι η διάταξη αυτή προβλέπει ρητά όχι μόνο τον, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορισμό της εύλογης αμοιβής, αλλά και τον προσδιορισμό των όρων πληρωμής αυτής. Άλλωστε η προαναφερόμενη διάταξη δεν θα είχε άλλον δικαιολογητικό λόγο της θεσπίσεώς της, αφού από το Ν. 2121/1993 προβλέπεται ρητά ότι για την καταβολή της αμοιβής αποφαινεται οριστικά το αρμόδιο Δικαστήριο (βλ ΠΠρΑθ 3318/1998 ΔΕΕ 1999). Το ποσό της προσωρινής επιδικάσεως δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το μισό της πιθανολογούμενης απαιτήσεως, αφού η συγκεκριμένη περίπτωση δεν περιλαμβάνεται στις εξαιρέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 729 ΚΠολΔ (βλ ΜΠρΑθ 7787/2000 αδημ.). Περαιτέρω, ο Ν. 2121/1993 στο άρθρο 55 παρ. 2 αυτού, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 46 παρ 3 Ν. 3904/2010, καθιερώνει τεκμήριο αναφορικά με την απόδειξη της νομιμοποιήσεως των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων, όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων, σύμφωνα με το οποίο τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και για όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Το τεκμήριο είναι μαχητό και όταν γίνεται επίκλησή του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου, που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλλει την εύλογη αμοιβή, ο αντίδικος αυτού μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη (βλ ΜΠρΑθ 418/2004, ΜΠρΘεσ 17072/2004 αδημ.). Με το άρθρο 46 παρ 1 Ν.3905/2010, προστέθηκαν στο άρθρο 49 Ν. 2121/1993 παράγραφοι 6 και 7 που ορίζουν τα εξής: «6. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και

Τουρισμού μπορούν να συστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού αναθέτουν κατά αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Ο ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του είναι ο μόνος αρμόδιος να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο ύστερα από αίτηση του ενιαίου εισπρακτικού οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Για τη χορήγηση της έγκρισης λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 54 έως 58 του ν. 2121/1993. 7. Εκκρεμείς δίκες κατά την ίδρυση του ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωση τους.». Επομένως μετά τη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων από τους ήδη λειτουργούντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ανά κατηγορία δικαιούχων, καθίσταται ο τελευταίος μόνος αρμόδιος να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για

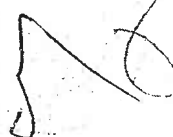

την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες.

Στην προκείμενη περίπτωση η αιτούσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την υπό κρίση αίτησή της, ισχυρίζεται ότι αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικού δικαιώματος, που ιδρύθηκε με το από 28-9-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, που δημοσιεύτηκε νομίμως, με μοναδικούς εταίρους τους ήδη λειτουργούντες κατά την ίδρυσή της οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, για τους μουσικούς, για τους τραγουδιστές και για τις εταιρίες παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας και νομιμοποιείται για την είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 Ν. 2121/1993 στους δικαιούχους, Έλληνες, που αναφέρονται στην αίτηση και αλλοδαπούς, δυνάμει των συμβάσεων αμοιβαιότητας που έχει υπογράψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς, τις οποίες μνημονεύει. Ότι τα μέλη της, ως εκπροσωπώντας τους δικαιούχους μέχρι τη σύσταση της ίδιας, συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο για τις επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι είτε απαραίτητη είτε χρήσιμη για την προσέλκυση πελατείας, το οποίο γνωστοποίησαν στο κοινό με δημοσίευση στον ημερήσιο τύπο. Ότι η πρώτη και ο δεύτερος των καθ' ων διατηρούν Club στη Θεσσαλονίκη, που λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους και χρησιμοποιούν μεγάλες ηχητικές εγκαταστάσεις και μηχανήματα και χρησιμοποιούν τη μουσική για να προσελκύσουν πελατεία στα καταστήματά τους, όπου η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους. Ότι ενδεικτικώς μετέδωσαν τα μουσικά έργα, ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, που αναφέρονται στην αίτηση, ελλήνων και αλλοδαπών καλλιτεχνών, τα δικαιώματα των οποίων, μαζί με τα δικαιώματα των παραγωγών, νομιμοποιείται η ίδια να ασκήσει, λόγω καταρτίσεως συμβάσεων αμοιβαιότητας των μελών της με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ή επειδή τα έργα αυτά κυκλοφόρησαν εντός τριάντα ημερών στην Ελλάδα. Ότι τα μέλη της και στη συνέχεια η ίδια κάλεσαν τους καθ' ων για καταβολή των νομίμων αμοιβών προς τους δικαιούχους την πρώτη για τα έτη 2012 και 2013 και το δεύτερο για το έτος

2014, αλλά αυτοί αρνήθηκαν. Επικαλούμενη δε επείγουσα περίπτωση, ζητεί να καθοριστεί, στα πλαίσια της προσωρινής ρυθμίσεως της καταστάσεως, το ύψος της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη της από την καθημερινή χρήση μουσικού ρεπερτορίου εκ μέρους των καθ' ων στο συνολικό ποσό των 6.150 ευρώ για την πρώτη και 5.166 ευρώ για το δεύτερο, όπως τα ειδικότερα ποσά αναλύονται στην αίτηση, να υποχρεωθούν οι ανωτέρω να της καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ του καθορισθέντος ποσού ύψους 6.150 και 2.583 ευρώ αντίστοιχα, συνυπολογιζομένου ΦΠΑ, καθώς και να προσκομίσουν κατάλογο με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά την επίδικη περίοδο και να συνεχίσουν ανά μήνα να προσκομίζουν κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιούν, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούμενους, και να καταδικαστούν οι ως άνω καθ' ων στη δικαστική της δαπάνη.

Η αίτηση αρμοδίως και παραδεκτώς εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι επαρκώς ορισμένη, χωρίς να απαιτείται, όπως ισχυρίζεται η πρώτη των καθ' ων η αίτηση, η αναγραφή όλων των καλλιτεχνών Ελλήνων και ξένων που εκπροσωπεί η αιτούσα, όλων των έργων των ως άνω καλλιτεχνών, όλων των συμβάσεων αμοιβαιότητας, διότι η αναφορά τους είναι δειγματοληπτική (βλ ΕφΘεσ 843/2010 δημοσιευμένη στη ΝΟΜΟΣ), εφόσον καθιερώνεται τεκμήριο υπέρ της αιτούσας για την αντιπροσωπευτική της εξουσία και νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 46, 47 παρ. 1, 49, 54 έως 58, 67 Ν. 2121/1993, καθώς και σ' εκείνες των άρθρων 176, 728 παρ. 1 εδ. ζ', 729 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος να υποχρεωθούν οι καθ' ων να συνεχίσουν ανά μήνα να της προσκομίζουν κατάλογο του μουσικού ρεπερτορίου, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, διότι η προσκόμιση του καταλόγου προϋποθέτει τη δημόσια εκτέλεση των έργων και στην αίτηση δεν εκτίθεται ότι αυτοί συνεχίζουν κατά το παρόν χρονικό διάστημα να κάνουν χρήση μουσικού ρεπερτορίου. Επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη η αίτηση πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων [redacted] και [redacted] που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου με επιμέλεια της αιτούσας και της πρώτης των καθ' ων αντίστοιχα και από όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν οι παριστάμενοι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρία, με νομική προσωπικότητα και αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49 παρ 6 Ν. 2121/1993. Ιδρύθηκε με το από 28-9-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, που δημοσιεύτηκε νομίμως στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθμό 15616/2011, με μοναδικούς εταίρους τους: 1) αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ.», 2) αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ- ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ.» και 3) αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», οι οποίοι αποτελούσαν ήδη λειτουργούντες κατά την ίδρυσή της οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων για τους μουσικούς, για τους τραγουδιστές και για τις εταιρίες παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας αντίστοιχα. Η σύσταση και λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με τη με αριθμό 687/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 3245/30-12-2011 τεύχος Β'. Περαιτέρω τα μέλη της αιτούσας είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, στους οποίους έχουν ανατεθεί από τα μέλη τους, μουσικούς, ερμηνευτές - τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, η διαχείριση των συγγενών δικαιωμάτων τους για το σύνολο του ρεπερτορίου τους, ιδρύθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54 - 57 του Ν. 2121/1993 και η λειτουργία καθενός από αυτούς εγκρίθηκε με τις αριθμ.

11083/1997, 11089/1997 και 11084/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, αντίστοιχα. που δημοσιεύτηκαν νόμιμα στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30-12-97), ενώ την αντιπροσωπευτικότητά τους έχει κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Με την ιδιότητά τους αυτή είχαν ήδη, πριν από τη σύσταση της αιτούσας, καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών για την εύλογη αμοιβή των μελών τους και έχουν προβεί σε κάθε επιβαλλόμενη εξώδικη ή δικαστική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων τους. Επιπρόσθετα αυτοί, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην Ελληνική Επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων των ως άνω δικαιούχων, έχουν καταρτίσει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, σύμφωνα με τις οποίες νομιμοποιούνταν στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται οι αντίστοιχοι αλλοδαποί δικαιούχοι, για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα, όπως ενδεικτικώς με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς φορείς της Μεγάλης Βρετανίας, Ρωσίας, Ιταλίας, Ρουμανίας, Ισπανίας κλπ. Εξάλλου με το Ν. 2054/1992 κυρώθηκε η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961 «Περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους, με την παραχώρηση της αρχής της εθνικής μεταχείρισεως και παρέχει εθνική μεταχείριση σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς των φωνογραφημάτων, εάν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος. Είναι δε γνωστό ότι όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και αυτά που προέρχονται από χώρες που δεν έχουν κυρώσει τη Σύμβαση της Ρώμης και ιδίως τα αμερικανικά, εντός τριάντα ημερών από την πρώτη δημοσίευσή τους παρουσιάζονται στην Ευρώπη και στην Ελλάδα. Ενόψει των ανωτέρω τα μέλη της αιτούσας νομιμοποιούνταν στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί δικαιούχοι για τη

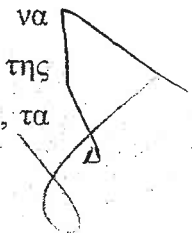
χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και δημόσια εκτέλεση. Στα πλαίσια των ως άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεών τους οι ως άνω οργανισμοί συμφώνησαν και κατάρτισαν από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΑΥΓΗ» στο φύλλο της 6-6-2003, «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» στο φύλλο της 2-5-2003 και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΞΙΩΝ», στο φύλλο της 2-5-2003. Με τις άνω δημοσιεύσεις κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτελέσεως των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών των μελών τους, μεταξύ των οποίων και τους πρώτη και δεύτερο, των καθ' ων η αίτηση, αλλά ο μεν δεύτερος αρνήθηκε να προβεί σε συμφωνία με την αιτούσα, ενώ η πρώτη συμφώνησε στην καταβολή ποσού ποσού 1500 ευρώ ετησίως, πλέον ΦΠΑ και αφού κατέβαλε την πρώτη δόση, ύψους 500 ευρώ έπαυσε τις καταβολές. Ειδικότερα η πρώτη των καθ' ων η αίτηση διατηρεί επιχείρηση latin club, σε στεγασμένο χώρο επιφάνειας 250 τ.μ., στη Θεσσαλονίκη, επί των οδών , αριθμός και με το διακριτικό τίτλο «. », όπου κυρίως ακούγεται μουσική latin. Ο δεύτερος των καθ' ων διατηρεί επιχείρηση club, σε στεγασμένο χώρο επιφάνειας 130 τ.μ. στη Θεσσαλονίκη, επί της οδου - αριθμός με το διακριτικό τίτλο «. », όπου κυρίως ακούγεται ξένο ρεπερτόριο. Οι ανωτέρω επιχειρήσεις λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, μετά τις 11 μ.μ. και χρησιμοποιούν κυρίως ξένη μουσική, η οποία μεταδίδεται με σύγχρονα μηχανήματα ήχου και με μεγάφωνα. Αμφότερες διοργανώνουν είτε θεματικές βραδιές είτε βραδιές μουσικής με διάσημους dj, τις οποίες διαφημίζουν με αφίσες σε διάφορα σημεία της πόλεως. Η πρώτη των καθ' ων ισχυρίστηκε ότι κάνει αποκλειστικώς χρήση μουσικών έργων, οι δημιουργοί των οποίων είναι κυρίως αμερικανοί και δεν έχουν παραχωρήσει τα δικαιώματά τους σε οποιονδήποτε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, συνεπώς ούτε και στην αιτούσα, αλλά σε αλλοδαπές εμπορικές εταιρίες, όπως οι εταιρίες «FAIRMUSIC» και «JAMENDO», με τις οποίες η ίδια έχει καταρτίσει συμβάσεις για χρήση του ρεπερτορίου της, μέσω του εμπορικού τους αντιπροσώπου στη Θεσσαλονίκη και έχει καταβάλει τη σχετική αμοιβή

τους, ενώ είναι αδιάφορο γι' αυτήν εάν οι καλλιτέχνες που εκπροσωπούνται από τις εταιρίες αυτές είναι νέοι ή άσημοι, διότι προέχον είναι το είδος της μουσικής που ακούγεται στο κατάστημά της και με το οποίο οι θαμώνες διασκεδάζουν και όχι η μετάδοση τραγουδιών διάσημων καλλιτεχνών. Προς απόδειξη του ισχυρισμού της, εκτός από την κατάθεση του μάρτυρά της, υπαλλήλου της ελληνικής συμβεβλημένης εταιρίας, προσκομίζει πιστοποιητικά συνδρομής της «FAIRMUSIC», για ετήσια συνδρομή των ετών 2012 και 2013, καθώς και άδεια δημόσιας εκτέλεσης ρεπερτορίου από το [redacted] αντιπρόσωπο της εταιρίας «JAMENDO», που της επιτρέπει να εκτελεί δημόσια όλα τα μουσικά έργα της εταιρίας, τα οποία διαχειρίζεται η τελευταία με σύμβαση διανομής που έχει καταρτίσει με τους κατόχους των δικαιωμάτων. Σύμφωνα με την από 4-7-2011 σύμβαση εμπορικής αντιπροσωπείας μεταξύ της εταιρίας «JAMENDO SA», που εδρεύει στο Λουξεμβούργο, όπου και καταρτίστηκε η σύμβαση, και του [redacted], η εταιρία αποτελεί πλατφόρμα διαδικτυακής προσβάσεως, η χρήση της οποίας επιτρέπει τη διανομή μουσικών έργων που παρέχονται στην πλατφόρμα από τους δημιουργούς τους, βάσει άδειας χρήσεως Creative Commons. Ως δημιουργός κατά το άρθρο 1 της συμβάσεως αναφέρεται ο κάτοχος δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ενός έργου, το οποίο αποτελεί αντικείμενο της συμβάσεως. Από το ίδιο το περιεχόμενο της συμβάσεως προκύπτει σαφώς ότι αυτή αφορά στα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας των δημιουργών και όχι στα συγγενικά δικαιώματα και συνεπώς οι δημιουργοί που έχουν συμβληθεί με τις εταιρίες αυτές δεν αντιπροσωπεύονται από την ΑΕΠΠ και δεν αφορά η σύμβαση στην αιτούσα, που είναι οργανισμός συλλογικής διαχειρίσεως συγγενικών δικαιωμάτων των καλλιτεχνών, το δικαίωμα των οποίων στην εύλογη αμοιβή είναι ανεκχώρητο. Αυτό άλλωστε προκύπτει και από το με αριθμό πρωτοκόλλου 16641/10-5-2011 έγγραφο του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας προς το Υπουργείο Εσωτερικών, που αφορά στη διαδικασία της εκδόσεως αδειας χρήσεως μουσικής από τους Δήμους, κατά το άρθρο 63 παρ 2 Ν. 2121/1993, το οποίο απαιτεί, προκειμένου να εκδοθεί η άδεια, προσκόμιση έγγραφης άδειας δημόσιας εκτέλεσης, χορηγούμενη από τον

οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της εξουσίας δημόσιας εκτέλεσης. Σύμφωνα με το ως άνω έγγραφο οι εταιρίες «FAIRMUSIC» και «JAMENDO» δεν αποτελούν οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας κατά τα άρθρα 54 επ. του ίδιου νόμου και δεν νομιμοποιούνται για την έκδοση και χορήγηση τέτοιας άδειας, μπορεί όμως να εκδοθεί άδεια μουσικής εάν ο επιχειρηματίας υποβάλει υπεύθυνη δήλωση ότι η μουσική που θα χρησιμοποιήσει στο κατάστημά του ανήκει σε δημιουργούς που δεν έχουν αναθέσει τη διαχείριση του περιουσιακού τους δικαιώματος σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και ειδικότερα στην ΑΕΠΠ και την ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ. Σε περίπτωση που ο επιχειρηματίας χρησιμοποιεί τόσο μη εκπροσωπούμενο όσο και εκπροσωπούμενο ρεπερτόριο, τότε απαιτείται να προσκομίσει άδεια δημόσιας εκτέλεσης. Σύμφωνα δε με διευκρινιστικά έγγραφα του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας που ακολούθησαν, «1. Οποιαδήποτε επιχείρηση χρησιμοποιεί μουσική δημόσια (δημόσια εκτέλεση) εκτός από την καταβολή αμοιβής στους δημιουργούς των μουσικών έργων (συνθέτες και στιχουργούς), οι οποίοι εκπροσωπούνται από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης «ΑΕΠΠ» και «ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ», οφείλεται και εύλογη αμοιβή στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων που εκπροσωπούνται από τους οργανισμούς Grammo, Ερατώ και Απόλλων (α. 49 παρ. 1 ν. 2121/1993). Οι τρεις αυτοί οργανισμοί συνέστησαν τον GEA - εκτός των άλλων - προς διευκόλυνση των χρηστών και για να εισπράττουν από κοινού αυτήν την εύλογη αμοιβή. 2. Ο οργανισμός GEA (Grammo, Ερατώ, Απόλλων) είναι στην Ελλάδα ο ενιαίος και μοναδικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης των συγγενικών δικαιωμάτων τραγουδιστών, μουσικών και παραγωγών (δυνάμει της υπ' αριθ. ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/687/124043 απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ 3245B/30.12.2011)). 3. Η διοικητική άδεια που εκδίδεται από τους οικείους ΟΤΑ στο πλαίσιο του άρθρου 63 παρ. 2 Ν. 2121/1993 για τη χρήση και λειτουργία μουσικής δεν σχετίζεται με την καταβολή της εύλογης αμοιβής στον GEA. Ωστόσο, το κατάστημα που εκτελεί δημόσια ηχογραφημένη μουσική έχει υποχρέωση βάσει του ν. 2121/1993 (αλλά και

διεθνών συμβάσεων και κοινοτικών Οδηγιών) να καταβάλλει εύλογη αμοιβή και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων. Συνεπώς οφείλει να επικοινωνεί με τον GEA για την καταβολή αυτής της αμοιβής». Ενόψει των ανωτέρω, ο ισχυρισμός της πρώτης των καθ' ων ότι χρησιμοποιεί το μουσικό ρεπερτόριο που της διέθεσαν οι εταιρίες «FAIRMUSIC» και «JAMENDO» σε κινητή συσκευή αποθήκευσης (usb) και δεν υποχρεούται σε καταβολή εύλογης αμοιβής είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Αλλά ακόμη και εάν ήταν βάσιμος, πιθανολογήθηκε ότι η πρώτη των καθ' ων η αίτηση δεν χρησιμοποιεί μόνο αυτό το ρεπερτόριο, αλλά και μουσικά έργα καλλιτεχνών, τα συγγενικά δικαιώματα των οποίων διαχειρίζεται η αιτούσα, όπως διαπίστωσε ο μάρτυρας που εξετάστηκε στο ακροατήριο με επιμέλεια της αιτούσας, ο οποίος έχει προσωπική αντίληψη, διότι επισκέφθηκε το κατάστημά της στις 28-1-2013 και 9-11-2014. Συνεπώς σε κάθε περίπτωση η πρώτη των καθ' ων η αίτηση οφείλει εύλογη αμοιβή στην αιτούσα. Στα ανωτέρω καταστήματα των δύο πρώτων των καθ' ων η μουσική αποτελεί απαραίτητο συστατικό για την προσέλκυση πελατείας και συνεπώς γεννάται δικαίωμα εύλογης αμοιβής της αιτούσας. Στο αμοιβολόγιο που συνέταξε η αιτούσα και τα μέλη της, για τα καταστήματα, για τη λειτουργία των οποίων η μουσική είναι απαραίτητη και λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, όπως τα καταστήματα των καθ' ων, η καταβλητέα από τους χρήστες αμοιβή προσδιορίστηκε για στεγασμένο χώρο εμβαδού 100 τ.μ. έως 200 τ.μ. σε 4.200 ευρώ ετησίως και από 201 έως 300 τ.μ. σε 5.000 ευρώ ετησίως, στα οποία πρέπει να προστεθεί και ο Φ.Π.Α. ύψους 23%. Λαμβανομένων δε υπόψη, της διάρκειας της λειτουργίας της επιχειρήσεως των καθ' ων, του αριθμού των πελατών που έχουν τη δυνατότητα να εξυπηρετήσουν, του είδους των υπηρεσιών που παρέχουν, στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη και της δαπάνης στην οποία θα υποβάλλονταν για τη χρήση ζωντανής μουσικής για την ψυχαγωγία των πελατών τους, καθώς και τις σχετικές διαπραγματεύσεις μεταξύ της αιτούσας και της πρώτης των καθ' ων, τα ανωτέρω ποσά πιθανολογούνται ως υπερβολικά και πρέπει να οριστούν στα ποσά των 3.000 και 4.000 ευρώ αντίστοιχα, δεδομένης και της οικονομικής κρίσεως που ακολούθησε τη δημοσίευση του αμοιβολογίου, τα

οποία συνιστούν την εύλογη αμοιβή κατά το άρθρο 49 του Ν. 2121/1993 για τη χρήση του μουσικού ρεπερτορίου απ' αυτούς. Με βάση τα ανωτέρω το ύψος της εύλογης ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν στην αιτούσα πρέπει να καθοριστεί: α) για την πρώτη των καθ' ων για έκαστο από τα έτη 2012 και 2013 σε 4.920 ευρώ και συνολικώς σε 9.840 ευρώ, β) για το δεύτερο των καθ' ων για το έτος 2014 στο ποσό των 3.690 ευρώ. Τέλος, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση προσωρινής επιδικάσεως στην αιτούσα του μισού ποσού της αμοιβής που προσδιορίστηκε ανωτέρω, καθ' όσον πολλοί από τους δικαιούχους αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των βιοτικών τους αναγκών, λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι οι καθ' ων έχουν ήδη αποκομίσει οικονομικό όφελος από τη χρήση της μουσικής. Περαιτέρω πρέπει να υποχρεωθούν οι ως άνω των καθ' ων να παραδώσουν στην αιτούσα τον κατάλογο με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, ώστε να καταστεί δυνατή η διανομή μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη αίτηση, ως βάσιμη από ουσιαστική άποψη και να καταδικαστούν οι πρώτη και δεύτερος των καθ' ων σε μέρος της δικαστικής δαπάνης της αιτούσας, ανάλογο με την έκταση της ήττας τους (άρθρο 178 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ως μη ασκηθείσα την αίτηση ως προς τον τρίτο των καθ' ων.

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ ερήμην του δεύτερου των καθ' ων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν οι καθ' ων στην αιτούσα, για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν στα αναφερόμενα στο σκεπτικό καταστήματά τους: α) για την πρώτο των καθ' ων για έκαστο από τα έτη 2012 και 2013 στο ποσό τεσσάρων χιλιάδων εννιακοσίων είκοσι (4.920) ευρώ και συνολικώς στο ποσό των εννέα χιλιάδων οκτακοσίων σαράντα (9.840) ευρώ, β) για το δεύτερο των καθ' ων για το έτος 2014 στο ποσό των τριών χιλιάδων εξακοσίων ενενήντα (3.690) ευρώ.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ έκαστο από τους ως άνω των καθ' ων να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα, το ήμισυ του ανωτέρω ποσού που αντιστοιχεί στην εύλογη αμοιβή και ειδικότερα: την πρώτη των καθ' ων το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων εννιακοσίων είκοσι (4.920) ευρώ και το δεύτερο των καθ' ων το ποσό των χιλίων οκτακοσίων σαράντα πέντε (1845) ευρώ.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους ως άνω των καθ' ων να προσκομίσουν στην αιτούσα κατάλογο με τους τίτλους των μουσικών έργων που χρησιμοποίησαν στο κατάστημά τους και ειδικότερα την πρώτη για τα έτη 2012 έως και 2013 και το δεύτερο για το έτος 2014.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους πρώτη και δεύτερο των καθ' ων σε μέρος των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, τα οποία καθορίζει στο ποσό των τριακοσίων πενήντα (350) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Θεσσαλονίκη, στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση την 30-3-2015, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, παρουσία και της Γραμματέως Παναγιώτας Κοιζιάτση και θεωρήθηκε αυθημερόν

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

919

ΠΙΣΤΟ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
θεωρήθηκε για νόμιμη
σήμανση
Θεσσαλονίκη... 02 ΑΠΡ. 2015
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ